

הרבי ר' יוסף קארינפלד

תניא

שמעתי מהרב ר' אפרים עברט שרビינו הקדוש מטאנו אמר אשר יהודי צריך ללמד עצמו מן קאמדיאנט אשר בקנותו לומדים אותו אשר בעת שיעמוד בטריאטר ויעשה לו דבר שיכאוב אותו ושיצטרך לצחוק או לא יצחוק בחרור דבר צעה כדי שזולתו יחשוב שזה קינץ וייחוק גם מזה מהניל הרב הקדוש התפארת שלמה זקיל היה בסאנן אצל רבינו הקדוש מטאנו שמע ממנו שאמר. הרבי ר' אלימלך אמר שרצה שבניו עד דורו דורות היו עניים אבל אני עכ"פ רוזה שבני לא ידורו בישובים הקטנים ואמר לו הוא זיל זה היסך מהגמר אמר לו שלא מפני זה רק אם ידור במקום קטן אז בשיקום וילך למוקה ביום השلغ אויד עיד שם דרישת איש בהשלג או ימלא עצמו גאות שהוא הראשון שהולך למוקה אבל כשידור בעיר גדולה ושם אפילו באמצע הלילה גיב יש בהשלג דרישת איש ועוד כדומה ולכך רוזה שידورو בעיר גדולה

אללה הדברים. אנחנו אומרים היהודי בכ"ב אותן הדרשות כי משה רבינו אמר היהודי והמוסר על ישראל בפסק אלה הדברים ויש בו כ"ב תיבות ויש בו אותן פ"א כמוין אני לומר שיתודו לפני אדון כל ולהזור לפני בחשובה — והברכות שאמר אז משה ר' אלקיים הרבה אתכם וגבי יוסף פליקם הם ג"כ כ"ב תיבות לומר כשתשובו לפני יברך אתכם בכל אותן הדרשות שUART הוא כ"ב שתי פעמים י"א כי עיקרם י"א שבטי י"ה כי לוי הוא המברך והן הם למטה ולמטה הם כ"ב

. זה סיפור הרב ר' רפאל פרידמן שליט"א

הרה"ח ר' מרדיי יוסף זילבר מנהל ישיבת עמוד הדרשות מן ורשא ספר שאבי חמיו עלה לא"י מלענינס היה גר בפולין מחסידי אדמויר הוקן מורהקה זקיל ובתו בא"י קנה מלובש מחכם גדול וטלית וציצית מראשית הגז ושלחים לרבו הקדוש מורהקה והיה המתנה בעני רבו חביב מאד והיה מצלול במלבוש הזה בכל יום כפור עזם אחות נחלה אבי חמיו זיל בא"י ושלחה טלגרמא לבנו שכנס לאדמויר הקדוש מורהקה להזיכרו וכן עשה והלביש הרה"ק את המלבוש שלו ו אמר תהילים עבורי עם העולם ואחיב אמר לבנו שישלח עבורי משקה ויהיה לו יפה שלימה ואמר לו שכחוב לאביו שיוכור בעת שהיה בעת צרה ל"ע שינוי את המכtab ששולח לו עכיזו שזכה לו רבי בין עיניו וכן היה בכל פעע שהיתה בעת צרה או שהיא צריך להשיא אחד מזרעו הניה את המכtab הזה בין עיניו וניצל ונושאuch נטול הדבר שהמכtab הזה בא ליד הריר מרדיי יוסף זילבר זצ"ל והראה אותו לחכמי המקובלים ואמרו שהמכtab הוא קמי"ע אמיתי ורק געשה בעניין מכtab
שמעתי זה מר' רפאל פרידמן

עוד סיפר בימי בחרותו נסע הר' מרדכי יוסף זילבר להרה'ק ר' ליבילי אייגר ואחיכ' להכהן זצ'ל ואחיכ' נסע לגור פעם אחת ישב ר' מרדכי יוסף זילבר במסיבה עם אברכיטים והזכירו את מי השלחן ולא הזכירו רב' רק כאדם פשוט וברח הר' מרדכי יוסף מן השלחן ופירס אותו הוה שהוא בנדי והابرך געשה מבויש והלך ג'יכ' מן השלחן ופירס אותו אמר לו שח'ו לא הי' סבור לבוזות את הרה'ק המי השלה' וכש שווא' חשוב אצלכם חשוב גם אצלי ואספר לכם מעשה ממוני ותראו שאיןנו אמר לכם ח'ו שקר בימי קאצק היה אחד ושמו ר' חיים שוחט ובא אברך עשיר אחד לקאצק והי' בכיסו עשרה רוא'כ ונתן לר' חיים שוחט להטמין ולקח ממנו חורה מעט פעם אחת בא לר' חיים שוחט ובקש ממען שתירוא'כ ואמר לו לר' חיים שוחט יודע אני שאתה רוצה לכנס עט קויטל ופדרון להרב מאיזובייצ' ופתחו אותו שלא יכנס ושמע לו ולא נכנס ומיד אחר זה געשה ר' חיים שוחט הניל מרחת ולא היה יכול לשחות יותר ובימים הראשונים חשב שהדבר יעבור כשהבא תורו לשחות אכ'er נמה תירוצים לא הלך אבל לא היה יכול עוד להסתיר הדבר וככתב קויטל לכנס להרה'ק מקאצק וביקש את ר' הירש מטמשו שיכנס אל הרב אודות עניין המרתת ואמר לו לר' הירש אפשר הי' לך עסוק עט החבריא אתה צרי' פפייס אותו ולא זכרר חיים שחת משום דבר ואמר שאיננו יודע ואמר חשוב היטב ונזכר מה שעשה עט האברך וסיפר להרב לר' הירש הניל ואמר לו לר' הירש זה הוא וצרי' אתה לפפייסו ואספר לך כמה גדול הרב מאיזובייצ'

בימים הראשונים כשהתחיל ליה פתקאות הוכחותיו אותו למה עושה זה ליה פתקאות והרב כי פה בעיר והשיב לי תיכף עיז' ואני השבתי לו על התפקיד ההוא בקצ'ור עשינו וכוח על זה עד שהי'ו יכול לעשות ספר מן הוכחות הזה, ואמר לי הלא אתה רואה שלא יכולנו לנצח א'חד את חבריו ע'כ ארץ לך דבר הלא אתה יודע שעונתי לכנס להרבי הוא בין מנהה למעריב ותחבוא אז פנימה ותראה אם יכול להיות לך שם טענה עלי וכאשר סחחתי הדלת ורציתי לכנס, נפלתי חלשות שבאו אליו הנטרים עכ'ור תקונים והאיובייצ' היה שם ומני אז לא שאלתי אותו כלום כי כבר הכרתי מי הוא ע'כ לך ופירס את הרב מאיזובייצ' והלך השומט ופירס את הרב הקדוש מי השלח ואמר לי שימלא לו לולקה עט טבק ואמר לו פעם אחרת לא תהיה שוטה ותclf' חור לו חבריאות כמקודם וחדל להיות מרחת

הרב ר' מרדכי יוסף הניל היה גיב איש גדול ונעלת נסע על הבאן ור' רפאל פרידמן נ'י ישב כנדנו על ספסל ואמר לו הרב ר' מרדכי

יוסף הניל תכני יבוא מה איש גדול ומן מונה שבא הרה"ק ר' שמואן שלום
מאמשינאוויו וישב שם על הפסל

הריר רואובן כהן נ"י בשם בן אחותו הי"ד מר אליעזר נח ביר יהודה
חנן קפלאויז זכייל שאמר לו דבר שטמע מהרה"ק ר' א"ם טגור זכייל
שש מאות אלף רגלים שהיו כולם אמיתיים ולכון אמרה תורה רגלי להזכיר
שבחם שהיו אמיתיים כי שקר אין לו רגליים וכן העידה החורה שהיו רגליים
כלומר אמיתיים

עוד מאיר רואובן כהן שיחיה מה שטמע מהר"ר יעקב מאיר ביר מרדכי
נכד הרה"ק ר' דובער מרדשין זכייל בשם הצדיקים וחיתה נפשי בגליליך
ופירושי זיל יתנו לי מתנות ואל"ד והלא שונא מתנות יהיה אבל הפטש
בריש"י יתנו לי מתנות ואני לא ארצה לקחת ועייז אחים זה וחיתה
נפשי בגליליך

טייפר לי הריר רואובן כהן נ"י שהיה לו בן בן ששה ונחלה ר"ל
ונסע לראטשע להרבי ר' אברהם משה זכייל וועל אם הדרך בתהנה
קולושקע פגע בו הריר מאנעל מדורגאוזי ושאל אותו מה מעשיו מה
ויסטר לו שיש לו ילד חולה ונוסף להרבי ושאל אותו הריר מאנעל עז
שם הילד ושכח ולא זכר בשום אוטן שמו אהיב היה אצל הרבי ואמר
לו סגלה כשיובא לביתו יקח נר וילך לבית הקברות ויתן אותו לחברה קדושה
שיטהרו את הנר וילבשו אותו תכרייכים ויקברו אותו וכן עשה אבל
כשהחברה קידישא שאלו לו על שם הילד בגין שכח את שמו ובשום אופן
לא היה יכול לזכור ומזה העתק שפט שהדבר לא טוב וכן היה ר' ל' ויבולע
המות לנצח ויהי רק אור צייר

פעם אחת בא אחד לפני הרה"ק ר' ישכר בעהר מבוצע זכייל ונתן
לו פרתקא רק השפטות ואמר לו הרה"ק זכייל מדוע לא כתוב שאר בקשנות
והשיב לו אני מאמין כשהרבי קורא את הפטקה יודע הכל ואמר לו
גורה"ק זכייל הנה אמת כמו שאמרת וראיה מן התורה שצרכין לרבר כי
הכהן כשהוא אל הבית הגם שראה הכל אבל מים היה צריך להגיד כגון נראת
לי בבית וכן גם כשגות הפטקה צריכין לדבר
ר' ליביש רוזנבוים בשם רבינו הקדוש ר' אליעזר מרדשין ישמה
לב מבקשי ד' המבקשי ד' יה' להם פריליכע הרצער.

זרעים מועד עז שון מתקין וואס מען פוגם געווען אין זרעין איי
עס איי דאך דא נסיט שהט נזקיים איי דיא עצה קדשים טהורות מען זאל
זיך מקדש ומטהר זיין.

טהמג'יד מטሪיסק שטמע ממנה אביו של ר' הצעך יואל זיל מלארוז הניל